

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/30/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3222200386
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3222200386.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v právnej žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s. Bratislava, Mlynské nivy 44/a, IČO: 35 815 256, právne zastúpený Valko & Volný, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Porubského č. 2, IČO: 35 916 192 proti žalovanému D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XX, o zaplatenie sumy 359,52 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 19.05.2022, č.k. 1Csp/20/2022 - 44, takto

rozhodol:

Odvolací súd platobný rozkaz súdu prvej inštancie vo výroku II. **p o t v r d z u j e.**

Žalovaný **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie výrokom I. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 359,52 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 10,- eur od 03.11.2021 do zaplatenia a zo sumy 349,52 eur od 17.07.2020 do zaplatenia, alebo podať v tej istej lehote odpor s vecným odôvodnením vo veci na tomto súde. Výrokom II. rozhodol tak, že žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 91,66 eur a ostatné trovy konania vo výške 16,50 eur.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a to proti výroku o trovách konania. Poukázal na tú skutočnosť, že súd v platobnom rozkaze stanovil výšku náhrady trov právneho zastúpenia žalobcu na sumu 91,66 eur, pričom zohľadnil nárok žalobcu na trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci. Žalobca si návrhom na vydanie platobného rozkazu vo veci uplatňoval nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby. Žalobca tak namieta nesprávny právny postup súdu pri posudzovaní uplatneného nároku žalobcu na náhradu konania. Poukázal na § 13a ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov s tým, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej pomoci je 20,56 eur. Základná sadzba tarifnej odmeny za tri úkony právnej pomoci a to za prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie návrhu na vydanie platobného rozkazu a predžalobná výzva je tak 79,68 eur + 3 x režijný paušál 11,63 eur, spolu 34,89 eur a 20% DPH 22,91 eur. Žalobca si uplatnil vo veci nárok na náhradu trov konania aj za predžalobnú výzvu. Pri zohľadnení vyššie uvedeného by mu tak patrila náhrada trov právneho zastúpenia spolu v sume 137,48 eur. Žiadal tak, aby súd konajúci vyšším súdnym úradníkom zmenil platobný rozkaz v časti týkajúcej sa trov konania tak, že žalovaný bude zviazaný v prospech žalobcu zaplatiť náhradu trov konania do 15 dní o doručenia platobného rozkazu vo výške 137,48 eur a ostatných trov konania vo výške 16,50 eur.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu ďalej písomne nevyjadril.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP po zistení, že proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v súlade s § 355 ods. 2 a § 357 písm. m/ CSP, § 359, § 362 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý platobný rozkaz vo výroku o trovách konania je vecne správny a to je potrebné ako vecne správny tento podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Žalobca si spolu s návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatnil trovy konania, ktoré vyčíslil ako trov právneho zastúpenia a zaplatený súdny poplatok. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vydal platobný rozkaz, ktorým návrhu vyhovel a priznal náhradu trov konania žalobcovi za dva úkony právnej pomoci + náhradu za zaplatený súdny poplatok.

6. Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal procesnou prípustnosťou odvolania proti výroku o trovách platobného rozkazu i keď toto rozhodnutie v zmysle § 265 ods. 1 CSP má formu uznesenia a je vo svojej podstate zároveň rozhodnutím nároku na náhradu trov konania, proti ktorému je prípustné odvolanie v zmysle § 357 písm. m/ CSP a tiež rozhodnutím o výške trov konania, proti ktorému však naopak prípustné nie je (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP a contrario). Vzhľadom na zákonom predpokladané rozhodnutie o nároku o výške trov konania v platobnom rozkaze (súčasne § 265 ods. 1 CSP) takto je potrebné rozhodnutie o nároku o výške náhrady trov konania vnímať aj z hľadiska odvolania a toto považovať za prípustné už len preto, že je prípustné odvolanie proti jeho procesnej neoddeliteľnej časti.

7. Zmyslom a účelom náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktorý vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by to konanie pred všeobecným súdom nebolo.

8. V prejednávanej veci žalobca namietal nepriznanie tretieho úkonu právnej pomoci za predžalobnú výzvu voči žalovanému. Podľa novej úpravy § 251 CSP za sa trovy považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda v období od začatia konania (§ 156 CSP) do jeho skončenia (právoplatnosťou súdneho rozhodnutia, ktorým sa konanie končí). Jednotlivé úkony právnej služby musia byť tak posudzované samostatne so zreteľom nato, či šlo o odôvodnený a účelne vynaložený výdavok, ktorý strane sporu vznikol v odvolaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva (Nález Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.09.2019).

9. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky sú najmä trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky a to v predsúdnom štádiu, pričom sa jedná najmä o náklady, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky, musia byť účelne vynaložené nato, aby sa dali úspešne uplatniť aj v súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania.

10. Zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo svojej vecnej a časovej súvislosti s konaním musel, alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Pri kumulatívnom splnení všetkých podmienok uvedených v ust. § 251 CSP možno každý výdavok zaradiť medzi trovy konania. V prejednávanej veci je však nutné konštatovať absenciu časovej súvislosti s konaním, teda nesplnenie posledného z uvedených predpokladov. Za trovy konania tak možno považovať len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda od jeho začatia do jeho skončenia s tým, že podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikajú v konaní v súvislosti s uplatňovaním, alebo bránením práva.

11. Preto odvolací súd dospel k tomu záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne pokiaľ nepriznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania za tretí úkon právnej pomoci spočívajúci v predžalobnej výzve a to aj s prihliadnutím na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 536/2020, z ktorého vyplýva, že za trovy konania sa považujú len také výdavky, ktoré vznikli v konaní, teda v období od začatia konania do jeho skončenia, pričom výdavky spočívajúce za predžalobnú výzvu pred začatím, ktoré vznikli pred začatím súdneho konania by mohli byť považované za náklady spojené s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 OZ a takéto náklady sa v súdnom konaní uplatňujú v petite žaloby ako hmotnoprávny nárok, ktorý je odlišný od trov konania.

12. Preto v konečnom dôsledku odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý priznal žalobcovi dva úkony pomoci ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, kedy v odvolacom konaní úspešnému žalovanému by síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, avšak keďže mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol tak, že mu ich nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).